

§ 6.

Naar en Skatteyder afgaar ved Døden, er hans Bo eller Arvinger forpligtede til at udrede den Del af den ham paalignede Skat, der svarer til Tiden indtil Udløbet af den Maaned, i hvilken han er død; hans efterladte Enke kan derefter ansættes til Skat efter Reglerne for tilflyttede (jfr. § 4).

I Konkurstilfælde skal Konkursboet tilsvare Fallentens Skat for det Skattehalvaar, i hvilket Konkursbehandlingen er begyndt.

Forpligtelsen efter nærværende Paragrafs 1ste og 2det Stykke paavirkes ikke af et i Boet udstedt Proklama.

Hvis en Kvinde, der som selvstændig skattepligtig er medtagen ved Ansættelsen, indgaar Ægteskab i Løbet af det Skatteaar, for hvilket Ansættelsen gælder, paahviler det hende at udrede Skatten indtil Skatteaarets Udløb.

§ 7.

For enhver Kommune udenfor København skal der findes en Skattevedtægt, som Kommunen har at følge ved Ligningen paa Formue og Løjlighed. Sogneraadet gør for Landkommunernes Vedkommende Indstilling derom til Amsraadet, og Kommunalbestyrelserne for Købstæderne og Handelspladserne gøre paa samme Maade Indstilling til Indenrigsministeren. Paa Grundlag af disse Indstillinger og med særligt Hensyn til saadanne Punkter, hvorom Flertallet af Indstillingerne stemmer overens, udarbejdes da fælles Skattevedtægter henholdsvis for Amtets Landkommuner af Amsraadet og for Købstæderne og Handelspladserne af Indenrigsministeren. Dog kan der for saadanne Kommuner, hvor særlige Forhold ere til Stede, efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling foretages Afvigelse fra den almindelige Skattevedtægt.

For saa vidt en skattepligtig er inddragen under Ligningen til personlig Statsindkomstskat for det vedkommende Skatteaar, skal den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatteansættelsen, ogsaa lægges til Grund for Ligning af Kommuneskat, hvorved dog bliver at iagttage, at fraskilt Hustru og Hustru, der til Stadighed lever adskilt fra sin Mand, er pligtig at svare Kommuneskat af Bidrag fra denne, medmindre begge have fast Ophold i samme Kommune. Ved Ligningen af Kommuneskat kan endvidere Indtægt af fast Ejendom for Ejerens Vedkommende ikke ansættes til et mindre Beløb end 4 pCt. af den Kapital, som han ifølge Ejendommens Værdi, jfr. §§ 13 og 14 i Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912, maa anses for at have indestaaende i Ejendommen. Hvis Ejendommen i det forud for Ligningen liggende Kalenderaar (Regnskabsaar) ikke har givet et Overskud, der svarer til den saaledes beregnede Indtægt, bliver det Beløb, hvormed Indkomsten efter foranstaaende er forøget, ikke at forhøje med Kildetillæg efter nedenstaaende Regler.

I Vedtægten kan fastsættes

1) at Skatteindtægten udfindes ved til Indkomsten at lægge: indtil 50 pCt., for saa vidt den flyder af Kapital, Tiender eller andre bestandige Afgifter; indtil 35 pCt., for saa vidt den flyder af fast Ejendom; indtil 25 pCt., for saa vidt den er Pension, Livrente, Aftægt, Klosterhævning eller lignende; indtil 15 pCt., for saa vidt den er pensionsgivende Indkomst. Dette Tillæg maa være procentvis det samme for alle af samme Kilde flydende Indkomster i samme Kommune.

2) at der i Skatteindtægten fradrages indtil 100 Kr. for hvert Barn (det er: Ægtebarn, Barn udenfor Ægteskab for Moderens Vedkommende, Stifbarn, Adoptivbarn og Plejebarn, for hvis Pleje der ikke ydes vedvarende Vederlag), som ved Begyndelsen af det Kalenderaar, i hvilket Skatten ansættes, er under 15 Aar, og som ikke har Midler til at bekoste sit eget Underhold,